

„Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinuť je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.“

ÚVODNÍK - Petr Ministr

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ

ÚVODNÍK:

PETR MINISTR

KÁZÁNÍ:

S L U Ž B A
P O S I L Ň O V Á N Í

SVĚDECTVÍ:

STUDENTA PO
PROGRAMU

MODLITBY A

INFORMACE

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY ÚVODNÍKU

- Verš pro rok 2009
- Teen Challenge je duchovní služba
- Svědectví studentů
- Plán

Přejeme vám všem mnoho požehnaní do nového roku 2009 a věříme, že se vám bude dařit dobře. Každoročně vybíráme verš pro naši práci a tento rok jsme si vybrali ze Žalmu 84:11-12 „Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti, vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.“ Tento verš je pro nás pro všechny velkým povzbu-

Silvestr 2008

zením, protože si uvědomujeme, že Bůh ví o našem rozhodnutí stát na Jeho straně a přebývat v Jeho domě. Jsme ujištěni, že On je naším štítem, ochranou a zdrojem života, tak jako je i slunce. Rovněž jsme šťastni, že se tento verš spojuje i s velkým zaslíbením, že nám Bůh neodepře žádné dobro, když před Ním budeme žít bezúhonně. V roce 2008 jsme se definitivně rozhodli, že naše kavárny (kontaktní centra) a střediska jsou před státem hlavně duchovní službou. Tím jsme se s výjimkou dětských cen-

ter vyčlenili z řad organizací poskytujících sociální služby a to pro nás mělo negativní finanční dopad. Na druhé straně jsme si vědomi, že jsme jasně ukázali naše hlavní poslání. Osobně jsem měl velikou radost, když jsem na konci roku slyšel svědectví studentů, že nástup do programu pro ně znamená dát svůj život do pořádku před Bohem. Modlete se s námi, aby toto naše hlavní poslání bylo vždy prioritou a vedlo vždy k cíli ty, kteří jsou v beznaději, osamocení, v otroctví a velké neschopnosti se bránit. Celý svět má veliký otazník v souvislosti s rokem 2009. Především kvůli finanční krizi.

Silvestr 2008

My doufáme a věříme, že Bůh bude s námi a že o této situaci ví. Vítězně nás jí provede. Naší vizí je stále pomáhat a být nápomocni také v Moldávii a rádi bychom se zapojili do práce v Izraeli, kde v pásmu Gazy momentálně probíhá válka. I nadále chceme pokračovat v rekonstrukci středisek, dětských center a rozvíjet vizí, kterou nám Pán dal. Očekáváme, že budeme dělat nové kroky, které jsme ještě nikdy nedělali. Na závěr bych vám rád popřál mnoho dobrého do roku 2009. Bratr Petr Ministr.

V soužení jsem vzýval Hospodina, ke svému Bohu jsem volal.
Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.

2. Samuelova 22:7

Služba posilňování druhých

David Wilkerson

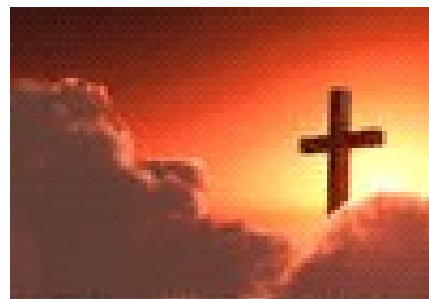
Někteří křesťané mají tendenci přemýšlet o apoštolu Pavlovi, vzhledem k jeho mocným dopisům a jeho úžasné službě, jako o super člověku. Ale kdyby Pavel nebyl ze stejného masa a krve jako my – kdyby nebyl předmětem stejných pokušení a zkoušek – neměl by církví co říci. Všechny jeho epištoly by byly napsány zbytečně. Pravdou je, že mnoho ze svých dopisů Pavel napsal v průběhu těch nejobtížnějších období svého života. Církví v Korintu otevřeně přiznal, že zažívá časy hlubokého utrpení a bolestných duševních muk: „...nenašli jsme ve svých těžkostech žádnou úlevu, všude jen tíseň: navenek boje, uvnitř úzkosti“ (2. Kor. 7:5). Když to psal, byl tento veliký apoštol v Makedonii, kde procházel pocity deprese, sklíčenosti, bezmoci a úplného odmítnutí církví. Jak se Pavel do takového stavu dostal? Podívejme se na pozadí jeho situace. Pavel právě napsal svou první epištolu Korintským, ostré pokárání, zamýšlené k nápravě nemorální situace v církvi. Ačkoli jeho dopis obsahoval nesnadné poselství, psal ho Pavel v slzách a s úzkostí v srdci. Důvodem napsání tohoto dopisu byl ohavný skutek smilstva, který v církvi přehlíželi. Pavel Korintským napsal: „Jste nadutí pýchou, odmítáte se kát za tak otevřený hřích, který mezi vámi je. Nesoudili jste tuto situaci spravedlivě. Měli jste toho, kdo ten čin spáchal, vyloučit z vašeho společenství, dokud neuvážíte opravdové pokání.“ Pavel jim nařídil, aby „vydali takového satanu k zahubení těla, aby duch spasen byl v den Pána Ježíše“ (1. Kor. 5:5). Bylo to silné, nepříjemné a tvrdé poselství. A po nějakou následující dobu Pavel litoval, že ho poslal (viz 2. Kor. 7:8). Opravdu, od toho dne se Pavel trápil, jak na to asi Korintští zareagují. Co když jeho motivy pochopí špatně? Poznají, že psal dopis v lásce, s hlubokou obavou, kam se církev řítí? Později jim napsal: „Neříkám to k vašemu odsouzení“ (2. Kor. 7:3). Ví, jak se Pavel cítil. Po léta jsem podle Pánových instrukcí a skrze jeho Slovo musel přinášet to, co by někdo mohl nazvat tvrdým poselstvím. Potom jsem v mučivé úzkosti ležel na své tváři a modlil se: „Pane, nepřehnal jsem to? Tvé Slovo říká, že nemáme kritizovat spravedlivé nebo žehnat hříšníkům. Řekni mi, nezranil jsem tím poselstvím tvé spravedlivé?“ Pavel také učil, že se do Korintské církve vplížili falešní proroci a způsobili, že ostatní opovrhují jeho

utrpením. Ve skutečnosti o něm tito lidé říkali: „Kdyby byl doopravdy s tímto mužem Bůh, proč by se na něj valila všechna ta hanebná potupa? Proč by Pavla uvrhli do vězení? A jak by mohl nějaký Boží muž říci, že si „zoufá, zda přežije“? Nechápeme, jak může být člověk, který se modlí, tak často napadán a tak ponižován. Kdyby měl Pavel opravdovou víru, nemohl by zažívat taková utrpení.“ Taková obvinění dopadají i dnes na zbožné služebníky, kteří prožívají utrpení a potupu. Jak často jsem slyšel nějakého křesťana mluvit o druhém: „V jeho životě musí být něco špatného, když prochází tolika zkouškami a trápením.“ V Pavlově případě to byla věc jeho kritiků, kteří chtěli uštípnout z jeho duchovní autority. Ale Pavel řekl, že toho nelituje, když Korintským poslal dopis. Místo toho poslal svého duchovního syna Tita do Korintu, aby jim vysvětlil smysl toho poselství: „Řekni lidem, že je miluji a nechci jim ublížit, ale že s touto situací je nutné jednat. Potom se setkáme v Troadě a řekneš mi, jaký měl můj dopis účinek.“

Když psal Pavel svůj druhý dopis Korintským, byl tu ještě větší důvod pro jeho ustaraného ducha

Poté, co vyslal Tita na jeho misi, vydal se Pavel do Troady, cestou se zastavil v Efezu. Bůh tu skrze Pavla mocně jednal a jeho pomazané kázání pohnulo zástupy. Mnozí, kdo slyšeli jeho kázání, spěchali domů, aby přinesli své okultní knihy, potom se shromáždili v centru města, aby je na ohromné hranici spálili. To však vzbudilo zlou krev mezi efezskými střibrotepci, kteří vydělávali především na výrobě sošek bohyně Diany. Najednou viděli, že jejich živobytí mizí, přímo jim před očima, v ohni. Tak vzpláli hněvem proti Pavlovi, obvinili ho z náboženského fanatismu a řekli, že chtěl zničit jejich uctívání. Obvinění jako jiskra zapálilo ohromnou vzpouru a Pavel jen tak tak vyvázl životem. Když později napsal, že „ztrácel naději, že přežije,“ mluvil o tomto incidentu. „Myslel jsem, že mě zabijí.“ Nejsme si jisti, co ještě se stalo v Efezu, protože Pavel nám to neříká. Všechno, co víme, je, že kvůli tomuto zážitku „Dolehlo na nás nadměru těžce, nad naši sílu, až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežije-

me.“ (2. Kor. 1:8). Opravdu, Pavel mluvil o tom, že byl pronásledován, nepochopený, sklíčený na duchu. Teď, když mířil do Troady, toužil vidět svého zbožného syna v Kristu Tita, který mohl pozvednout jeho ducha. Pavel mohl Titovi otevřít své srdce a dozvědět se o účinku svého dopisu. Ale když Pavel přijel do Troady, Titus tam nebyl. Čekal, až jeho duchovní syn přijde, ale Titus se stále neukazoval. Mezitím se Pavlovi v Troadě otevřely dveře ke službě, ale apoštol byl v té době velice unavený a vyčerpaný. „Když jsem přišel do Troady zvěstovat evangelium Kristovo, našel jsem tam dveře otevřené pro dílo Páně, a přece jsem neměl stání, neboť jsem tam nezastihl bratra Tita; rozloučil jsem se s nimi a

vydal se do Makedonie.“ (2. Kor. 2:12–13). Pavel udělal něco, co předtím nikdy v životě neudělal, něco, co bylo opakem všeho, co kázal. Navzdory tomu, aby sloužil, když měl dveře otevřené, putoval Pavel s vnitřním neklidem do Makedonie. To je obrázek zraněného vojáka Kříže: veliký apoštol byl ubitý, slabý a zničený, upadal do slabomyslnosti v mysli, těle a duchu. Proč? Co Pavla přivedlo do tohoto bodu? Apoštol sám to vysvětluje: „Neměl jsem ve svém duchu úlevu, protože jsem nenalezl svého bratra Tita.“ Byl sám a zoufale potřeboval, aby ho někdo utěšil. Něco o tom, čím Pavel procházel, znám ze své vlastní zkušenosti i od druhých, kteří stáli před stejnými zkouškami. Satan k nám vždycky přichází, aby zaútočil, když jsme slabí a unavení z boje. Tehdy jsme nejvíce zranitelní a snadnou kořistí pro jeho lži. Věřím, že nepřítel na Pavla zaútočil dvěma ze svých zlomyslných lží. Předně věřím, že mu řekl: „Titus nepřišel, protože tě zavrhnul.“ A potom přišla další lž: „Titus tu není, protože ty už, Pavle, nejsi úspěšný. Šeredně jsi zranil věřící v Korintu a odehnal jsi je. Tvoje služba už prostě nenese ovoce.“

Mohu si jen představovat další lži, které Satan vrhal po Pavlovi

Slyším ďábla, jak šeptá: „Bůh už s tebou není, Pavle. Všichni v Asii tě odmítli. Není tam jediný člověk, který by byl s tebou. I tvůj duchovní syn Titus je naočkován pochybnostmi tvých odpůrců v Korintu.“ „Postav se k tomu čelem, Pavle, ztratil jsi své pomazání. Uvažuj o Apollovi,

jeho kázání přitahuje ohromné zástupy. Každý se chlubí, jak je jeho služba úspěšná, zatímco ty ses dotknul jen hrstky lidí. Kde jsi kázal, tam začaly výtržnosti, a probuzení, která jsi vedl, se nakonec zastavila, podobně jako v Efezu. Nejsi milován a nikdo už tě nepotřebuje. Je jasné, že tě Bůh trestá. Nějak jsi zarmoutil Ducha svatého a Bůh od tebe vztáhl své ruce.“ Pokud chodíš důvěrně s Pánem, víš velice dobře, čemu Pavel čelil. Satan je otec lži a vlastně ti může právě teď posílat stejnou lež, jakou mrštil po Pavlovi: „Všichni tě odmítli. Nemáš žádnou službu, žádné místo v práci na Božím království. Jen zabíráš místo.“ To je lež z pekla. David věděl, co to je, být přemožen démonickou lží. V Žalmu 140 píše, že se ocitl v „čase války,“ jak fyzicky, tak duchovně. Tento zbožný muž se modlil k Bohu: „Vysvoboď mě, Hospodine, od člověka zlého, chraň mě proti násilníkovi, proti těm, kdo mají v srdci zlé úmysly a den ze dne se srocují k bojům, jazyky si ostří jako hadi, za rty mají jed jak zmije. Ochraňuj mě, Hospodine, před rukama svévolníka, chraň mě proti násilníkovi, proti těm, kdo zamýšlejí podrazit mi nohy. Pyšní osidlo mi nastražili, síť z provazů na cestu rozestřeli, nachystali na mě léčky.“ (Ž 140:2-6). Ale navzdory své situaci se David raduje: „Hospodine, Panovníku, moje mocná spásu, hlavu kryješ mi v den bitvy.“ (Ž 140:8). Zde byla podstata Davidova poselství: „Bože, ty jsi překryl mou mysl, ochránil jsi mě před démonickou lží. Pekelné mocnosti proti mně nabrousily své jazyky, ale ty jsi překryl mé myšlenky, takže Satanovy lži nemohly zničit můj život.“

Jak Bůh přináší svou útěchu a občerstvení svému lidu v době jejich sklíčenosti?

Jak Duch svatý povzbudil Pavla? Apoštol sám nám říká: „Ale Bůh, který těší sklíčené, potěšil i nás příchodem Titovým.“ (2. Kor. 7:6). Titus přišel do Makedonie s duchem osvězení a Pavlovo srdce se rázem pozvedlo. V tomto společenství proudila Pavlovým tělem, duší a duchem radost, a apoštol napsal: „potěšili jste mě a naplnili nesmírnou radostí uprostřed všeho našeho soužení“ (2. Kor. 7:4). Pavel prohlašoval: „Stále ještě stojím před problémy, ale Bůh mi dal to, co potřebuji k boji. Potěšil mě skrze Tita.“ Během let své služby jsem viděl, jak Boží muži a ženy došli až ke konci svých sil, už víc neunesli, byli deprimovaní a úplně zmatení. Trápil jsem se nad těmito drahými bratry a sestrami v jejich bolesti a ptal se Boha: „Otče, jak se tito tví služebníci dostanou ze svého trápení? Kde je moc, která je odsud

vyvede? Co jim mohu říci nebo co mám udělat, abych jim pomohl?“ Věřím, že odpověď je právě zde, v Pavlově svědectví. Tady byl muž tak neskutečně vyčerpaný, že už to ani nebyl on. Pavel procházel nejtemnějším obdobím své služby, byl sklíčený jako nikdy. Přesto z toho byl během několika krátkých hodin venku a hýřil radostí a štěstím. Milý apoštol se opět cítil milovaný a potřebný. Jak se to všechno stalo? Nejdřív se podívejme, co se stalo v Korintu. Když tam Titus přijel, aby se setkal s náboženskými vedoucími, sám byl skvěle občerstven. V církvi došlo k probuzení, protože se řídili Pavlovými radami a Bůh jim teď mocně žehnal. Kdyby tak mohl Bůh v tu chvíli jen stáhnout oponu a ukázat Pavlovi, co se skutečně děje. Kdyby mohl dosvědčit, že díky jeho poselství tam přišlo probuzení. Viděl by jasné Satanovy lži a uvědomil si, že Boží myšlení o něm je dobré myšlení, že to vše je součástí jeho plánu. Teď přišel Titus do Makedonie s povzbuzující

zprávou: „Pavle, bratři v Korintu ti posílají ujištění o své lásce! Odstranili hřích ze svého středu a jednali s falešnými proroky. Nepohrdají už tvým utrpením, ale místo toho se radují z tvého svědectví.“ Toto občerstvující slovo, přinášené drahým bratrem Titem, okamžitě vytáhlo Pavla z jeho jámy: „Ale Bůh, který těší sklíčené, potěšil i nás příchodem Titovým.“ (2. Kor. 7:6). Vidíte tu ten vzor? Bůh používá lidi, aby občerstvili a posílili lidi. Neposlal anděla, aby občerstvil Pavla. Útěchu tento muž přijal občerstvením z Titova ducha, kterého na oplátku občerstvil duch Pavlův.

Příklad Pavla a Tita ilustruje model, který se objevuje v Písmu

Ve 27. kapitole Skutků byl Pavel na lodi směřující do Říma, když loď zastavila v Sidonu. Pavel požádal setníka, který ho měl na starosti, o povolení navštívit ve městě několik přátel

a „Julius zacházel s Pavlem laskavě a dovolil mu, aby navštívil své přátele a přijal jejich pohostinství.“ (Sk 27:3). Zde je další ukázka, jak Bůh používá věřící, aby občerstvili jiné věřící. Vidíme to i v 2. epistoletě Timoteovi, kde Pavel píše o jistém věřícím: „Kéž Pán prokáže milosrdenství Oneziforově rodině. Několikrát mě potěšil a nestyděl se za mé řetězy; když přišel do Říma, usilovně mě hledal, až mě našel. Kéž mu Pán dá, aby u něho našel milosrdenství v onen den. A jaké služby vykonal v Efezu, víš nejlépe sám.“ (2. Tim 1:16-18). Onezifor byl také jeden z Pavlových duchovních synů a tak hluboce a bezpodmínečně Pavla miloval, že ho vyhledal v jeho utrpení. Jednou, když byl Pavel ve vězení, procházel Onezifor město a hledal ho, dokud ho nenašel. Jeho motivace byla prostá: „Můj bratr je zraněný. Snášel hrůzy ztroskotání a teď dostává rány od Satana. Musím ho povzbudit.“ Služba občerstvení samozřejmě zahrnuje vyhledávání těch, kdo jsou zranění. Slyšíme mnoho řečí o moci v církvi těchto dnů: o moci k uzdravení nemocných, moci k získávání ztracených, moci k přemáhání hříchu. Ale já říkám, že existuje veliká, uzdravující moc, která proudí z občerstveného a obnoveného člověka. Deprese, duševní úzkost nebo ztrápený duch může způsobit všechny možné fyzické nemoci, ale duch, který je občerstvený a povzbuzený – ten, který dodává pocit přijetí, milování a potřebnosti – je hojivým balzámem, kterého je nejvíc potřeba. Tuto službu občerstvení můžeme najít i ve Starém zákoně. Když král Saul slídlil po Davidovi, byl David vysílený a zraněný, byl nucený dnem i nocí utíkat. Během té doby se cítil odmítnutý jak Božími vedoucími, tak Božím lidem. Potom, v klíčovém okamžiku, k němu přišel jeho přítel Jonata: „Jónatan, syn Saulův, se vypravil a šel za Davidem do Choreše. Ve jménu Božím mu dodal odvahy. Řekl mu: „Neboj se, ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat nad Izraelem a já budu druhým po tobě. Také můj otec Saul to ví.“ (1. Sam 23:16-17). Toto slovo občerstvení nemohlo přijít vhodněji. David právě prožíval strašlivé odmítnutí poté, co projevil nezištný skutek laskavosti. David a jeho muži riskovali své životy, aby zachránili město Cejla a na chvíli zde našli útočiště. Ale později, když byl Saul na postupu, se David modlil: „Pane, nevydávaj mě tito lidé Saulovi?“ Bůh mu odpověděl: „Ano, odmítnou tě. Hned z města odejdi.“ Žalm nám zjevuje

v jak bídném stavu David v tu chvíli byl. Jeho duše byla sklíčená a neustále volal: „Bože, kde jsi?“ Uvažujte také o Jonatově bolestivé zkoušce proti jeho zlem posedlému otci. Ale tento zbožný přítel „posilnil Davidovy ruky v Bohu“ tím, že mu řekl: „Hospodin je s tebou, Davide, a v Izraeli tě stále milují. Možná to tak teď necítíš, ale budeš králem. Tvoje práce právě začala.“ Všechno, co David potřeboval slyšet, bylo: „Bůh je s tebou,“ a jeho duch byl okamžitě občerstven a mohl jít dál. Vidíme tento příklad v Písmu znovu a znovu. Bůh neposílá anděla nebo vizi, ale blízkého věřícího, aby občerstvil své milované.

Pavel nás učí, že v našich mnohých utrpeních je úžasný záměr

Je možné, že uprostřed našeho soužení se dostaneme do nevíry, prázdnoty, že ztratíme všechny naděje a vzdáváme se. Když k tomu dojde, budete zahořklí a zatvrdíte, dokud nebudete svou situaci konfrontovat s pravdou. Vlastně se nikdy ze svého období zmatků a pocitů odmítnutí nedostaneme, dokud nepochopíme, proč Bůh tato trápení v našem životě dopustil. Jsem pře-

svědčen, že pro mnoho čtenářů platí: tohle je Boží slovo uzdravení pro tebe. Když si Pavel sedl k psaní druhého dopisu Korintským, viděl před sebou velké množství lidí, kteří čelili stejnému utrpení jako on sám. Řekl jim: „Chci, abyste věděli, že tato strádání, kterými procházím, mají všechna co dělat s vámi a vaším obdobím utrpení.“ „Máme-li soužení, je to k vašemu povzbuzení a spáse; docházíme-li útěchy, je to zase k vašemu povzbuzení; to vám dá sílu, abyste vydrželi stejné utrpení, v jakém jsme my.“ (2. Kor 1:6). Pavel jim říkal: „Bůh si používá moje zkoušky, aby mě naučil způsobům utěšení. Takže, až budete čelit svým vlastním trápením, poznáte, že moje slova k vám mají moc, protože já jsem tím také prošel.“ To bylo nádherné

zjevení z Ducha svatého. Pavel si uvědomil: „To je důvod, proč Bůh dopustil všechny tyhle rány. Duch svatý utiší mou duši a tím mě uzdraví, takže budu moci vyjít, abych potěšil a posilnil druhé v jejich trápení. On nás v našich utrpeních potěšuje, abychom tak mohli potěšit a posilnit ty, kdo také snášejí utrpení, tím potěšením, kterým jsme sami byli potěšeni.“ Dnes existuje přímo lavina knih, audio a video kazet na téma „jak to zvládnout.“ Tohle poselství je vážně nutné a mnoho materiálů přináší užitek, když je vyučováno opravdovými, upřímnými, spravedlivými služebníky. Věřím, že se nám Pavel snaží říci: „Jediná slova, která přinášejí pravé občerstvení a trvalé uzdravení, jsou ta, která vycházejí z toho, co jsme se naučili v našich mnoha utrpeních a strádáních.“ Myslíš, že nemáš žádnou službu nebo použití v Božím království?

Nedávno jsem dostal dopis od bývalé jeptišky, která je dnes služebnicí. Této ženě je 55 let a po nedávno prodělané mrtvici upadla do hluboké deprese. Když se dívala zpět na svůj život, rozhodla se, že si naplánuje svůj pohřeb a napsala si svůj následující nekrolog: „Ničí manželka. Ničí matka. Po spase ní odcizena od své rodiny. Neudělala ve svém životě nic významného. Žila v chudobě. Zemřel opravdový ztroskotanec.“ Měl jsem zlomené srdce, když jsem to četl, hloubal jsem nad smutným pomyšlením přijít k mému Pánu s ničím. Ale pastor dal této ženě kopii mého poselství „Pracoval jsem nadarmo“ a ona mi napsala: „Bratře Davide, vaše slovo mě povzbudilo a posilnilo.“ Nemylte se. Bůh si používá lidi, aby občerstvili jiné lidi. On tolik miluje tento druh služby, že vedl proroka Malachiáše, aby o ní mluvil jako o nejpotřebnější práci v posledních dnech. Malachiáš píše, jak za jeho dní Boží lidé budovali jeden druhého osobním ponaučením: „Tehdy ti, kteří se bojí Hospodina, o tom rozmlouvali.“ (Mal 3:16). Kdy přesně se to dělo? Malachiášovo slovo přišlo v době stoupající bezbožnosti, když „ten, což zřídá“ zničil mnoho ovoce v zemi. Boží lid byl čím dál vyčerpanější a začal pochybovat, zda chození s Bohem za to vůbec stojí. Mysleli si: „Říkali nám, že se vyplatí sloužit Bohu, poslouchat jeho Slovo a nést jeho břemena. Ale když se rozhlédneme kolem sebe, vypadá to, a ty, kdo dělají kompromisy, vypadá to, že právě oni jsou šťastní. Honí se za prosperitou, žijí bezstarostně, užívají si život v plnosti.“ V Izraeli se začal pohybovat Duch svatý a na lidi, kteří hlado-

věli po Bohu, přišel brzy strach a bázeň. Rázem se všichni v Izraeli, mladí i starí, stali osobními misionáři. Pobízení Duchem svatým se jeden druhému otevírali, navzájem se vzdělávali a budovali a potěšovali ty, kdo byli kolem. Jsem přesvědčen, že Malachiášovo slovo o této službě je zrcadlem, které odráží současné dny. Dává nám obrázek vylití Ducha svatého v posledních dnech, kdy Boží lid přestane pomlouvat a stěžovat si a místo toho bude sloužit povzbuzením. Děje se to po telefonu, dopisem, e-mailem, a osobně tváří v tvář. A Bůh je touto službou tak potěšen, všechno si zaznamenává. Každé promluvené laskavé slovo, každý napsaný dopis, každé úsilí potěšit sklíčeného je zaznamenáno v „pamětní knize.“ A Bible říká, že každý z nás, jehož skutky jsou zapsány, je pro něj vzácný: „Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, který připravuji, mým zvláštním“ (Mal 3:17). Kéž Bůh pomůže těm, kdo si stěžují, že nemají povolání nebo že pro ně nejsou dveře služby otevřené. Každému takovému člověku říkám: Přestaň se dívat na svou situaci, přestaň se vztekat, že jsi uštváný a vyčerpaný. Přestaň se snažit zalíbit Bohu tím, že budeš plánovat nějaký veliký obětí skutek. Radši vstaň a povzbud zraněného bratra nebo sestru. Buď Títem pro někoho, kdo je sklíčený na duchu. Modli se, abys měl ducha Onezifora, který vyhledal zraněného, aby mu přinesl uzdravení. Přemýšlej o tom: byla ti dána veškerá moc nebes, abys občerstvil zraněného věřícího, někoho, kdo potřebuje slovo útěchy, které dal Bůh jednoznačně tobě. Ano, jsou lidé, kteří tě potřebují, a Bůh chce, aby jim tvá minulá utěšení přinesla občerstvení. Takže zavolej dnes někomu a řekni: „Bratře, sestro, chci se za tebe modlit a povzbudit tě. Mám pro tebe dobré slovo.“

„Blaze tomu, kdo má ku pomoci Boha Jákobova, kdo s nadějí vzhlíží k Hospodinu, svému Bohu, jenž učinil nebesa i zemi s mořem a vším, co k nim patří, jenž navěky zachovává věrnost. Utištěným dopomáhá k právu, hladovým chléb dává. Hospodin osvobozuje vězně.“

Žalm 146:5-7

Bůh opravdu jedná a není mu lhostejný můj život, záleží mu na mě a na každém jednom z nás.

Jmenuji se Lukáš Fiala, je mi 23 let a pocházím z Českého Krumlova. Od 15 - ti let jsem bral drogy, kradl a šlo to se mnou z kopce. Nedoučil jsem se a měl jsem problémy se zákonem. Z domova mě vyhodili a tak jsem se poflakoval po Jižních Čechách a začal s výrobou a prodejem drog.

Jednoho dne to všechno zašlo tak daleko, že se mě pokusili zabít a tehdy jsem se poprvé setkal s Bohem, který mi pomohl. Nikdy předtím jsem nic podobného nezažil, ale tam jsem si byl jistý, že je to Bůh.

Zanedlouho poté když jsem byl na Detoxu v Českých Budějovicích, se mi dostala do ruky kniha Dýka a kříž. Přečetl jsem ji a přes kavárnu v Českých Budějovicích jsem se dostal do střediska v Poštovicích, kde jsem dodnes. Prošel jsem programem a po 17,5 měsících jsem jej dokončil.

Nyní jsem zapojen do Výcvikového programu Teen Challenge pro pracovníky a v budoucnu bych zde chtěl pracovat (být misionářem). Bůh pro mě udělal hodně moc dobrých věcí a jsem mu za to vděčný. Uzdravil vztahy v mé rodině a to vidím jako největší zázrak.

Bůh stál při mně a pomohl mi, když jsem během programu měl soud a dostal jsem podmínku. Jednal a uzdravo-

val mne. Dnes mohu jezdit domů, navštěvovat svou rodinu, což dříve bylo nemyslitelné. Moje matka se po 25 - ti letech odnaučila kouřit.

Pán opravdu jedná a není mu lhostejný můj život, záleží mu na mě a na každém jednom z nás.

Rád bych své svědectví zakončil veršem, který mi Bůh položil na srdce z 2. Korintským 1:10

„ On nás vysvobodil ze samého náručí smrti a ještě vysvobodí, v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí.,, Amen

Víme, že Lukáš v srpnu letošního roku dokončil úspěšně program Teen Challenge a nyní nadále zůstává ve středisku v Poštovicích. Pomáhá ve výrobní činnosti a je studentem Výcvikového programu pro pracovníky.

Modlete se spolu s námi za Lukáše, aby jej Bůh požehnal v jeho životě. Aby byl veden jeho Duchem na své cestě.

Vaše podpora pomůže ke změně lidských životů skrze Kristovu lásku a odpuštění.

Prosím, jestli můžeš, vyplň informace na zadní straně, odstříhni a zašli ho zpět.

Zaškrtněte, prosím, odpovídající možnost:

Chci zdarma (hromadně) odebírat bulletin na adresu svého sboru (napište plnou adresu sboru)

Přispěji 100,- Kč na poštovné a získám tím zaslání bulletinu do vlastní schránky

Chci měsíčně přispívat na projekty Teen Challenge částkou .....

Zavazuji se, že budu jeden rok posílat měsíčně 200,- Kč

Přispěji jednorázově na projekty Teen Challenge částkou .....

Odesílatel:

Teen Challenge

P.O.Box 25

186 00 Praha 86

P. P.

O. P.

982104000000-0243/2008

273 24 Velvary

M
o
d
i
t
b
y
a
i
n
f
o
r
m
a
c
e**Prosím, modlete se s námi:**

- * Aby se nám podařilo co nejvíce lidem v České republice pomoci skrze službu Teen Challenge
- * Ať nám Pán pomáhá vybudovat takovou službu, abychom mohli pokrýt potřeby v našem národě
- * Potřebujeme bratry a sestry, kteří budou odhodláni a vybaveni pro tuto službu
- * Za požehnání a jednotu mezi všemi středisky služby Teen Challenge
- * Speciální prosba - aby Bůh zasáhl a získali jsme dlouhodobě k užívání budovu pro dětské centrum na Praze 3, za 2,5 milionu k dokončení
- * Za zručné řemeslníky a mnoho dobrých zakázek, abychom byli schopni financovat práci Teen Challenge
- * Sjednání přízně u firem, které by nám mohli darovat stavební materiál (nadpřirozené zaopatření)
- * Za dostatek prostředků pro zahájení rekonstrukce střediska pro ženy - 5 000 000,- korun
- * Za zahájení činnosti „Prevence na školách“ v Praze

Rozloučili jsme se se sestrou Debro u ze Spojených států, která s námi strávila několik měsíců jako misionářka. Jsme vděční za její pomoc. V únoru očekáváme příjezd bratra ze Skotska, který nám bude pomáhat ze stavebními projekty ve středisku v Poštovicích. I nadále pokračuje Výcvikový program Teen Challenge pro pracovníky a máme nyní šest studentů, kteří se zde vzdělávají.

„Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země.“ Exodus 33:16

Ukončení programu

Tento měsíc dokončili program čtyři naši studenti.

Michal, Václav, Daniel a Jan.

Poděkování všem, kteří zatím přispěli na projekt výsadby nových stromů ve středisku v Poštovicích. V měsíci Listopadu jsme mohli tento projekt díky Boží milosti realizovat. Chtěli bychom také ocenit velkou pomoc manželů Walkových a vstřícnost firmy Arboeko a jejímu vedení, které nám umožnilo nákup stromů na splátky. Ještě nám zbývá dvě doplatit, ale věříme, že Pán se o to postará nadpřirozeným způsobem. Uvědomujeme si, že pro studenty v programu je důležité, aby měli dobré prostředí a viděli růst.

VAŠE PODPORA POMŮŽE KE ZMĚNĚ LIDSKÝCH ŽIVOTŮ SKRZE KRISTOVU LÁSKU A ODPUŠTĚNÍ

JMÉNO A ADRESA: _____

PŠČ _____ TELEFON _____

EMAIL _____

DATUM _____ PODPIS _____

TEEN CHALLENGE

NÁRODNÍ KANCELÁŘ

NA BENDOVCE 103/24

181 00, PRAHA 8

TEL.: 233 541 627

tcczech@gmail.com

Bankovní spojení:

Č.úctu: Raiffeisenbank a.s.

104 110 73 27 / 5500

Název účtu: Teen Challenge

IČO: 68402686

www.teenchallenge.cz